

Tóth Szilárd, aki megértette a Morse-jeleket

A történet szerint a század elején, amikor a hárközi országok Morse-jelekkel táv-vezérlést kerestek az egyik központba. Az állami hírdetésre többben is jelentkeztek, akik egy előszobában várakoztak. Az egyik ajtó mögött a Morse-jelek szűrődtek ki. Telt-múlt az idő, és senkit sem szűrtek be, hogy elbeszéljessenek a jelentkezőkkel. A várakozók elkezdtek egymással beszélni. Egyszer csak az egyik fiatal ember felpattan, kinyitja az egyik ajtót, bemegy és becsukja maga után. A többiek egy rövid ideig nem tudják mire való a dolgot, majd újra beszélgetésbe merülnek. Pár perc múlva a munkaadó megjelenik a fiatal emberrel egyet, és közli, hogy az állást ő, mint a fiatal ember fogja betölteni. Mindenki meglepetten kezd, hogy ez nem szabályos eljárás, hisz senki sem hallgatta meg, pedig ők is ezt az állást szerették. Erre a munkaadó csendet kéri, és a kiegészítőket mondja: az egyik ajtó mögött a kiszűrődő Morse-jelek nem másztak reggel óta, mint azt, hogy az lesz az állás, aki bemegy a szobába...

Ezzel a gyerektörténettel kezdte prófétiai üzenetét Ősz-Farkas Ernő Nemesvámoson, 2008. július 21-én, Tóth Szilárd lelkes szentelésén. Alapigeként 1Kor 4:1-3, 5, 9 versei hangzottak el, amelyekből az igehirdető testvér az elhárítást és az elkövetést esszenciálta. Érdekes volt az a megkérdezés, ahogy a Biblia segít-e a megismerhetetlen apostolt mint embert. Mindenki eldöntötte, hogy ha Pál apostol ma lenne lelkes, akkor mennyire lenne kedvelt vagy éppen elutasított.

A felszentelő ima és a megbízás után a szavak egész sorát hallhattuk.

Tóth Szilárd 1978-ban született Nagykanizsán, majd 16 évesen keresztelkedett meg. Ekkor még faipari technikus tanuló volt, de visszaemlékezése szerint, már érezte az elhárítást Isten ról a lelkentő munkára. (Addig is sokat gondolkodott azon, hogy olyan foglalkozást szeretne, ahol emberekkel tud foglalkozni, talán mint pszichológus.) A gondolat tettérelődött, amikor 1996-ban beiratkozott az Adventista Teológiai Főiskolára. 2000-től kapott meghívást a szolgálatra a pécsi körzetbe gyakornokként, ezután a kecskeméti, majd a zalai körzetbe került. 2002-ben keltett házasságot Horváth Henriettával. 2008-ban szerezte meg kultúrátörténelmi diplomáját az Országos Rabbiképző Intézetben.

Elmondása szerint a legnagyobb örömet a munkában az jelenti számára, amikor látja és részese lehet az emberek Isten melletti döntéseinek. Inkább szeret csapatban dolgozni, mint partizánként, nagyon fontos számára a jó közösségi légkör.

Ars poeticájaként
 Ányegesnek tartja, hogy a testvérek ne csak a lelkeszt, hanem az embert is

meglésszük benne, mint ahogy a Biblia lapjain szereplő személyek is mind azok voltak.

Kérjünk, hogy
legyen része sok - az általa is megnevezett - férfiakban, és tapasztalhasa meg az Isteni gondviselést.

Á

Pásztor